

(สำเนา)

ที่ ๓๑๑๒/๒๕๐๐

กระทรวงมหาดไทย

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

เรื่อง กระทรวงคมนาคมขออนุญาตใช้แหล่งวัตถุภายในเขตประกาศหวงห้ามที่ เขาและภูเขา
เป็นการประจำ
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๙๒๕/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๔๙๙

ด้วยกระทรวงคมนาคมได้ติดต่อกับกระทรวงมหาดไทยว่า การขออนุญาต
เพื่อใช้หิน, ลูกกรัง, กรวด, ทราย ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๕๕/๒๔๙๙ ลงวันที่
๒๓ มีนาคม ๒๔๙๙ ทำให้ราชการของกรมทางหลวงแผ่นดินต้องประสบอุปสรรคโดยไม่อาจดำเนิน
การไปตามโครงการหรืองบประมาณที่กำหนดไว้ ซึ่งจะ เป็นผลเสียหายแก่ราชการและส่วนรวม
ด้วย ส่วนผู้รับเหมากว่าจะได้รับอนุญาตและทำสัญญาลงมือทำงานกับกรมทางหลวงแผ่นดิน ก็ต้อง
เสียเวลาเป็นเวลานาน จึงขอผ่อนผันให้กรมทางหลวงแผ่นดิน เป็นผู้ขออนุญาตใช้แหล่งวัตถุภายใน
เขตประกาศหวงห้ามของกระทรวงมหาดไทยเป็นการประจำ ไม่วางงานนั้นกรมทางหลวงแผ่นดิน
จะทำเองหรือให้ผู้รับเหมาเป็นผู้ทำ

กระทรวงมหาดไทยได้ส่งเรื่องให้กรมที่ดินพิจารณาแล้ว กรมที่ดินรายงานว่า
ได้จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างกรมที่เกี่ยวข้องแล้ว คือ กรมที่ดิน ผู้แทนกรมทางหลวง-
แผ่นดิน ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมโลหกิจและผู้แทนกรมตำรวจ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐
ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อความสะดวกในราชการกรมทางหลวงแผ่นดิน จึงได้ลงมติว่า ใน
กรณีที่ดินกรมทางหลวงแผ่นดินมีความประสงค์จะใช้วัตถุสร้างทางในที่ดินของรัฐแห่งชาติ เพื่อความ
สะดวก ขอให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

วิธีที่ ๑ ขอสงวนที่ดินตามความในมาตรา ๒๐(๔) แห่งประมวลกฎหมาย
ที่ดิน โดยปฏิบัติตามระเบียบของบังคับว่าด้วยการประสานงานเกี่ยวกับการสงวนที่ดินของคณะ
กรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๕ เมื่อคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติตกลงให้สงวนที่ดิน
นั้นแล้ว ก็ไม่ต้องขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หากกรมทางหลวง
แผ่นดินจะทำการระ เบิกและขอยืมเงินเองหรือให้ผู้รับเหมาทำการก็ไม่ต้องขออนุญาตเกี่ยวกับพื้นที่
เพียงแต่ขออนุญาตมิและใช้วัตถุระ เบิกเท่านั้น

วิธีที่ ๒ ขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่ง
จะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๕๕/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๔๙๙ โดย
ยื่นเรื่องราวต่ออำเภอท้องที่ในนามกรมทางหลวงแผ่นดิน แล้วกรมทางหลวงแผ่นดินจะให้ผู้รับ
เหมากินไปทำต่อไปก็ได้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันให้กรมทางหลวงแผ่นดินไม่ต้องดำเนินการ
การขอยืมเงิน การอนุญาตจะอนุญาตให้คราวละ ๓ ปี ในการขอต่ออายุใบอนุญาต ขอให้ขอ
ต่อก่อนที่ใบอนุญาตเดิมยังไม่สิ้นอายุ และไม่ต้องประกาศตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยอีก

/คัง เซ็น

กึ่ง เช่นการขออนุญาตในครั้งแรก

ทั้งนี้ ขอให้กรมทางหลวงแผ่นดินพิจารณาขอสงวนที่ดินของรัฐหรือขออนุญาตใช้แหล่งวัสดุสร้างทางเฉพาะที่จำเป็นแก่การใช้ราชการจริง ๆ ไม่ควรขอเป็นบริเวณใหญ่ ๆ และพื้นที่ซึ่งราษฎรได้ทำการอยู่แล้ว

อนึ่ง ผู้แทนกรมโลหกิจชี้แจงว่า ในเขตประเทานับร์เมืองแรม มีดินซึ่งไถแยกแรมออกแล้ว เหลือเป็นดินยอยเป็นจำนวนมาก ใช้ทำถนนหรือก่อสร้างโคโยโดยไม่ต้องขอยดินอีก และบางแห่งอยู่ติดหรือใกล้กับทางหลวงแผ่นดินด้วย หากกรมทางหลวงแผ่นดินหรือหน่วยราชการใดมีความประสงค์จะใช้ดินยอยดังกล่าว ก็ติดต่อขอกับโลหกิจจังหวัดโคโยโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอย่างใด เพราะดินเหล่านี้ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการทำเมืองแรม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ มีบัญญัติว่า "ถ้ารัฐบาลจะต้องการสิ่งของคือศิลาและดินหรือทรายเป็นต้น ซึ่งมีอยู่ในเขตเมืองโคโยเพื่อใช้ราชการ รัฐบาลจะให้เจ้าพนักงานไปขุดขึ้นมาเองก็ได้ หรือจะอนุญาตให้ผู้อื่นขุดก็ได้ไปขุดขึ้นมาได้ ผู้ถือประเทานับร์ไม่มีอำนาจที่จะหวงแหนโคโย" ทั้งนี้

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยตามหลักการที่ได้มีการตกลงกันดังกล่าวข้างต้น ฉะนั้น ขอให้ท่านสั่งเจ้าหน้าที่ถือ เป็นทางปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

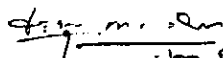
(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(เป. พิบูลสงคราม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมที่ดิน

สำเนาอันถูกต้อง

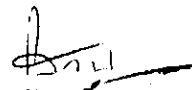

๒๒ ก.พ. ๒๕๐๐

(นายประชุม กาญจนะจิตร)

หัวหน้ากองควบคุมและจัดที่ดิน

ลงชื่อแทนอธิบดีกรมที่ดิน

สัมฤทธิ์ พ.

พรณี ท.